

OTSUSTAV LÜLI

ler tööst vabal ajal kooliaegade meenutuseks mõnikord ka pintsli ja molberti järele haarab. Teder vangutab pead. “Tõesti ei ole kaua proovinud, kuigi see oleks tegelikult vahva. Päevarutiinsed asjad suruvad peale,” kahetseb mees.

Pärast kunstikooli lõpetamist viis noormehe tee Tartu Ülikooli õigusteaduskonda. “Niisugust konkreetset soovi ma lapsepõlve ajast ei mäleta, et jah, tahaksin valida mingit kindlat elukutset,” lausub Teder. “Valisin ajaloo ja õigusteaduse vahel, viimane võitis. Analüüsimine ja argumenteerimine on mulle alati meeldinud, seega oli õigusteaduskond loogiline valik. Ülikoolis ma tegelikult ei planeerinud end prokuratuuri, algselt mõtlesin midagi majandusõigusega seonduvat. Ka nõukogude ajal oli advokatuur ülikoolis pisut vabam eriala, sest töö oli olemuslikult vabam. Kuigi toonane ühiskond oli sisuliselt vanglaühiskond. Töö aga oli huvitav ja kui nõukogude võim murdus, läks eriti huvitavaks. Ma ei kahetse, et juura valisin.”

PÄEVAD, MIS TEGUTSEMIST ÄÄRENI TÄIS

- Sissetulnud avalduste lugemine, töösse suunamine.
- Menetlustega tegelemine, materjalide lugemine ja analüüs.
- Nõupidamised.
- Meeskonnaga asjade läbiarutamine.
- Kohtumised riigikogus.
- Kohtumised valitsuses.
- Juriidiliste analüüsidega töötamine, õiguslike seisukohtade kujundamine.
- Ettekanded, kõned, artiklid.

Tihedalt tegemistest ja kohtumistest pilgel tööpäeva lõpus läheb Indrek Teder koju. Seal ootab pere. Peagi pooleteiseaastane tütreirts tahab ju isaga oma päevamuljeid jagada. “Aeg on kohutavalt kallis valuuta, raha võib ikka teenida, aga aega kipub mõnikord väheks jääma,” sõnab mees. “Tunnid on lühikesed, enamik aega möödub ikkagi tööl. Kui vaatan nädalale tagasi, siis mõnikord kaoks aeg nagu kuhugi ära.” Teder suunab pilgu aknast välja: “Pärast aastakõnet vist võtsin neli päeva puhkust. Eks see vist olegi tippjuhtide puhul nii, et nädal, maksimum kaks saabki puhata, rohkem mitte. See ei ole kurtmine, see on lihtsalt reaalsus.”

Kui õhtul mahti, püüab tööelus õiguskantsleri ametit pidav mees spordist rõõmu tunda: “Eks ma uudishimuliku inimesena olen erinevaid alasid proovinud. Jõusaalis käinud, ujunud. Ujumine meeldibki mulle vast kõige rohkem.”

Ja kui veel edasi unistada, võtaks Indrek Teder vaba aja tekkides vanderselliliku sihi ja uudistaks reisides maailma.

“Tahaks käia rohkem Aasias. Olen käinud Uus-Meremaal, aga näiteks Austraalias peatuks pikemalt. See on ikka hoopis teistlaadne elu kui Euroopas ja Ameerikas. Maailmas on palju huvitavaid riike, ükskõik, milline poliitiline režiim kuski valitseb, kõikjal on inimesed.”

JÄLGIB ÜHISKONNA MUREKOHTI

“Riik olla on kallis. Väikeriigi puhul toob see igapäevale suure kohustuse,” lausub Teder. “Eks ma püüan välja tuua valupunkte, mida näen. Näiteks mullune käibemaksu ootamatule tõusule osutamine oli põhimõtte pinnalt tähelepanu juhtimine. Oluline on eelarvetemaatika, samuti universaaltee-

Konstruktivne rahulolematuse vedru, mis sunnib inimest tegutsema...

Teder hoiab ühiskonna valupunktid silma peal: hilissügisel Toompeal toimunud meditsiinitöötajate meeleavaldus.

paarkümmend miljonit, võib rakendada teisi printsiipe, meie saame vaid kvaliteedile rõhuda. Mõtlemise ja ellusuhtumise kvaliteedile.”

KONSTRUKTIIVSE RAHULOEMATUSE VEDRU

Homsesse vaadates Indrek Teder pessimismi ei lange. “Demokraatiaga tekib ikka probleeme, aga meil on võimalused probleemide lahendamiseks. Ühiskond ei saa ju solvunult ust kinni lüüa, et ma ei mängi enam. Seega näen arengut positiivses võtmes. Kui võrrelda olukorda aastaga 1992, siis on asjad liikunud ikka ülesmäge. On hea, kui suudame ajaloost õppida. Ka praeguse majanduslanguse ajal tehakse kompromisse suurema väärtuse nimel, muidu võib ühiskond katki minna. Teatud väärtused on õrnad, neid on lihtne purustada, raske hoida. Minu arvates on arusaam õigest Eesti ühiskonnal olemas.”

Teder peab mõttepauusi: “Arengusuuna määravadki paljuski rahva tunnetuslikud instinktid, kui need on õiged, on hästi. Eks meil juhtub vahel nii mõndagi, mis vihastab, siis aga asi jälle stabiliseerub. Oluline on, et ühiskond oleks avatud. Eestis peab olema väljakutseid, me ei tohi olla liiga rahul, et kõik on hästi. Konstruktivne rahulolematuse vedru, mis sunnib inimest tegutsema.”

Kuidas õiguskantsler isiklikult tunneb, mis valdkonda veel arendama peaks? “Mul on minu aja inimeste tüüpiline viga: tuleks rohkem võõrkeeli osata. Räägin vene ja inglise keelt, ülikoolis tudeerisin saksa keelt, nii et suudan tekste lugeda, aga võiks veel end täiendada.”

Tederi sisemine vedru on pingule tõmmatud. Uudishimulik hing leiab üha uusi väljakutseid.